

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE O SUZBIJANJU PROTUPRAVNIH ČINA
USMJERENIH PROTIV SIGURNOSTI POMORSKE PLOVIDBE IZ
1988.**

i

**PROTOKOLA O SUZBIJANJU PROTUPRAVNIH ČINA
USMJERENIH PROTIV SIGURNOSTI NEPOKRETNIH PLATFORMI
SMJEŠTENIH IZNAD EPIKONTINENTALNOG POJASA IZ 1988.**

S NACRTOM KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

I. Ustavna osnova za donošenje zakona

Ustavna osnova za donošenje ovog Zakona o potvrđivanju Konvencije o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe iz 1988. i Protokola o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti nepokretnih platformi smještenih iznad epikontinentalnog pojasa iz 1988. sadržana je u odredbi članka 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/01- ispravak).

II. Ocjena stanja i cilj koji se donošenjem Zakona želi postići

Konvencija o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe (Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation), usvojena u Rimu 10. III. 1988. (u daljnjem tekstu: Konvencija) i Protokol o suzbijanju protupravnih čina protiv sigurnosti nepokretnih platformi smještenih iznad epikontinentalnog pojasa (Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf), usvojen istoga dana (u daljnjem tekstu: Protokol), uređuju zaštitu od terorističkih djela u području pomorske plovidbe i odobalnih objekata iznad epikontinentalnog pojasa.

Konvencija i Protokol stupili su na snagu 1. ožujka 1992. godine. Konvenciju je ratificiralo 113 država, a Protokol 102 države.

Pravila koja sadrže oba akta sastavljena su prema modelima odredaba Konvencije o suzbijanju nezakonite otmice zrakoplova, potpisane u Haagu 16. prosinca 1970. i osobito Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv sigurnosti civilnog zrakoplovstva, potpisane u Montrealu 23. rujna 1971. te Protokola o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodromima koji služe međunarodnom civilnom zrakoplovstvu kojim se dopunjuje Konvencija o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv sigurnosti civilnog zrakoplovstva. Republika Hrvatska je stranka navedenih

Konvencija na temelju notifikacije o sukcesiji (Narodne novine – Međunarodni ugovori 4/94.).

Tekst Konvencije i Protokola je prilagođen pomorskoj plovidbi i odnosima u prostoru mora.

Ciljevi Konvencije i Protokola su: 1. propisivanje u nacionalnim zakonodavstvima kao kaznenih djela radnji kojima se terorističkim nasiljem ugrožava sigurnost međunarodne pomorske plovidbe i nepokretnih odobalnih objekata u prostoru iznad epikontinentskog pojasa, 2. djelotvorni progon počinitelja kaznenih djela provedbom načela *aut judicare, aut dedere*, 3. bolja međunarodna suradnja u sprječavanju i suzbijanju terorističkih napada na pomorsku plovidbu.

Konvencija i Protokol su u katalogu UN kao International Instruments related to the Prevention and Suppression of International Terrorism, UN Doc. ST/ESA/269.

Ratificiranjem Konvencije i Protokola upotpunjuje se cjelina mnogostranih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku u području kaznenoga i pomorskog prava, posebno u sprječavanju i suzbijanju međunarodnog terorizma u području pomorske plovidbe i epikontinentalnog pojasa i pospješuje međunarodna suradnja.

III. Osnovna pitanja koja se predlažu urediti ovim Zakonom

Donošenjem ovog Zakona potvrđuju se Konvencija i Protokol, te one u po svom stupanju na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku postaju dio pravnog sustava Republike Hrvatske po snazi iznad zakona.

Ratificiranje Konvencije i Protokola ne zahtijeva izmjene hrvatskog kaznenog zakonodavstva. Republika Hrvatska već ima u važećem kaznenom zakonodavstvu kao kaznena djela propisane sve radnje na čije inkriminiranje obvezuju Konvencija i Protokol. Te su radnje propisane kao kaznena djela već pri donošenju Kaznenog zakona 1997. (Narodne novine, br.110/1997.)

Kazneni zakon zaštitu od terorističkih napada u pomorskoj plovidbi uređuje u člancima 179. (Otmica zrakoplova ili broda) i 181. stavak 3. (Ugrožavanje sigurnosti međunarodnog zračnog prometa i međunarodne plovidbe). Zakonski opisi tih kaznenih djela, uz kazneno djelo Morskog i zračnog razbojništva iz članka 180. Kaznenog zakona, obuhvaćaju sadržaje radnji koje su države stranke obvezne inkriminirati u skladu sa člankom 3. Konvencije i člankom 2. Protokola.

Područje primjene rečenih kaznenih djela je šire od onoga koje predviđaju Konvencija i Protokol. Odredbe Kaznenog zakona obuhvaćaju i oblike radnji koji nemaju inozemno obilježje i koji se odnose na sve vidove plovidbe. Time je područje zaštite od terorističkih napada u plovidbi u važećem hrvatskom kaznenom zakonodavstvu, znatno šire od područja na koje se odnose odredbe Konvencije i Protokola.

Kazneni zakon je usklađen s pravilima Konvencije i Protokola koja uređuju pitanja općeg dijela kaznenog prava. To su: prostorno važenje kaznenog zakona, pokušaj

kaznenog djela i sudjelovanje više osoba u kaznenom djelu. Isto vrijedi za međunarodnu kaznenopravnu suradnju.

Ratificiranjem oba međunarodna izvora, Republika Hrvatska dodaje značajan prinos optimalizaciji uređenja odnosa iz područja međunarodnog kaznenog prava i unutarnjeg kaznenog zakonodavstva.

IV. Ocjena sredstava potrebnih za provođenje Zakona

Provođenjem ovog Zakona ne nastaju posebne financijske obveze za koje bi trebalo osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. Prijedlog za donošenje Zakona po hitnom postupku

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine br. 6/02-pročišćeni tekst, 41/02, 91/03, 58/04) I to u drugim osobito opravdanim razlozima. Naime, potvrđivanjem Konvencije i Protokla, koja je od izuzetnog značaja u procesu približavanja Republike Hrvatske NATO-u, upotpunjuje se cjelina mnogostranih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku u području kaznenog i pomorskog prava, posebno u sprječavanju i suzbijanju međunarodnog terorizma u području pomorske plovidbe i epikontinentalnog pojasa i pospješuje međunarodna suradnja.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi ne mogu vršiti izmjene i dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se donošenje Zakona pod hitnom postupku.

VI. Konačni prijedlog Zakona o potvrđivanju Konvencije o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe iz 1988 i Protokola o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti nepokretnih platformi smještenih iznad epikontinentalnog pojasa iz 1988.

Na temelju člaka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine br. 28/96), a polazeći od članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske predlaže se pokretanje postupka donošenja Zakona o potvrđivanju Konvencije o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe iz 1988 i Protokola o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti nepokretnih platformi smještenih iznad epikontinentalnog pojasa iz 1988., po hitnom postupku.

Nacrt Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Konvencije o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe iz 1988 i Protokola o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti nepokretnih platformi smještenih iznad epikontinentalnog pojasa iz 1988. glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE O SUZBIJANJU PROTUPRAVNIH ČINA USMJERENIH
PROTIV SIGURNOSTI POMORSKE PLOVIDBE IZ 1988. GODINE I
PROTOKOLA O SUZBIJANJU PROTUPRAVNIH ČINA USMJERENIH
PROTIV SIGURNOSTI NEPOKRETNIH PLATFORMI SMJEŠTENIH IZNAD
EPIKONTINENTALNOG POJASA IZ 1988. GODINE**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe iz 1988. godine i Protokol o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti nepokretnih platformi smještenih iznad epikontinentalnog pojasa iz 1988. godine usvojeni u Rimu 10. III. 1988., u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije i Protokola iz članka 1. ovog Zakona u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glase:

**Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime
Navigation**

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

RECOGNIZING in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights.

DEEPLY CONCERNED about the world-wide escalation of acts of terrorism in all its forms, which endanger or take innocent human lives, jeopardize fundamental freedoms and seriously impair the dignity of human beings,

CONSIDERING that unlawful acts against the safety of maritime navigation jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of maritime services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of maritime navigation,

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

BEING CONVINCED of the urgent need to develop international co-operation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of all **unlawful acts** against the safety of maritime navigation, and the prosecution and punishment of their perpetrators,

RECALLING resolution 40/61 of the General Assembly of the United Nations of 9 December 1985 which, *inter alia*, "urges all States unilaterally and in co-operation with other States, as well as relevant United Nations organs, to contribute to the progressive elimination of causes underlying international terrorism and to pay special attention to all situations, including colonialism, racism and situations involving mass and flagrant violations of human rights and fundamental freedoms and those involving alien occupation, that may give rise to international terrorism and may endanger international peace and security",

RECALLING FURTHER that resolution 40/61 "unequivocally condemns, as criminal, all acts, methods and practices of terrorism wherever and by whomever committed, including those which jeopardize friendly relations among States and their security",

RECALLING ALSO that by resolution 40/61, the International Maritime Organization was invited to "study the problem of terrorism aboard or against ships with a view to making recommendations on appropriate measures",

HAVING IN MIND resolution A.584(14) of 20 November 1985, of the Assembly of the International Maritime Organization, which called for development of measures to prevent unlawful acts which threaten the safety of ships and the security of their passengers and crews,

NOTING that acts of the crew which are subject to normal shipboard discipline are outside the purview of this Convention,

AFFIRMING the desirability of monitoring rules and standards relating to the prevention and control of unlawful acts against ships and persons on board ships, with a view to updating them as necessary, and, to this effect, taking note with satisfaction of the Measures to Prevent Unlawful Acts against Passengers and Crews on Board Ships,

recommended by the Maritime Safety Committee of the International Maritime Organization,

AFFIRMING FURTHER that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

RECOGNIZING the need for all States, in combating unlawful acts against the safety of maritime navigation, strictly to comply with rules and principles of general international law,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention, "ship" means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the sea-bed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.

Article 2

1. This Convention does not apply to:

- (a) a warship; or
- (b) a ship owned or operated by a State when being used as a naval auxiliary or for customs or police purposes; or
- (c) a ship which has been withdrawn from navigation or laid up.

2. Nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

Article 3

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:

- (a) seizes or exercises control over a ship by force or threat thereof or any other form of intimidation; or
- (b) performs an act of violence against a person on board a ship if that act is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
- (c) destroys a ship or causes damage to a ship or to its cargo which is likely to endanger the safe navigation of that ship; or

(d) places or causes to be placed on a ship, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that ship, or cause damage to that ship or its cargo which endangers or is likely to endanger the safe navigation of that ship; or

(e) destroys or seriously damages maritime navigational facilities or seriously interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safe navigation of a ship; or

(f) communicates information which he knows to be false, thereby endangering the safe navigation of a ship; or

(g) injures or kills any person, in connection with the commission or the attempted commission of any of the offences set forth in subparagraphs (a) to (f).

2. Any person also commits an offence if that person:

(a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1; or

(b) abets the commission of any of the offences set forth in paragraph 1 perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence; or

(c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraph 1, subparagraphs (b), (c) and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

Article 4

1. This Convention applies if the ship is navigating or is scheduled to navigate into, through or from waters beyond the outer limit of the territorial sea of a single State, or the lateral limits of its territorial sea with adjacent States.

2. In cases where the Convention does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State referred to in paragraph 1.

Article 5

Each State Party shall make the offences set forth in article 3 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 when the offence is committed:

(a) against or on board a ship flying the flag of the State at the time the offence is committed; or

(b) in the territory of that State, including its territorial sea; or

(c) by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State; or

(b) during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed; or

(c) it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.

3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Secretary-General"). If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.

5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 7

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present shall, in accordance with its law, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts, in accordance with its own legislation.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 are being taken shall be entitled to:

(a) communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;

(b) be visited by a representative of that State.

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraph 1 and, if it considers it advisable, any other interested States, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The master of a ship of a State Party (the "flag State") may deliver to the authorities of any other State Party (the "receiving State") any person who he has reasonable grounds to believe has committed one of the offences set forth in article 3.

2. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged, whenever practicable, and if possible before entering the territorial sea of the receiving State carrying on board any person whom the master intends to deliver in accordance with paragraph 1, to give notification to the authorities of the receiving State of his intention to deliver such person and the reasons therefor.

3. The receiving State shall accept the delivery, except where it has grounds to consider that the Convention is not applicable to the **acts** giving rise to the delivery, and shall proceed in accordance with the provisions of article 7. Any refusal to accept a delivery shall be accompanied by a statement of the reasons for refusal.

4. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged to furnish the authorities of the receiving State with the evidence in the master's possession which pertains to the alleged offence.

5. A receiving State which has accepted the delivery of a person in accordance with paragraph 3 may, in turn, request the flag State to accept delivery of that person. The flag State shall consider any such request, and if it accedes to the request it shall proceed in accordance with article 7. If the flag State declines a request, it shall furnish the receiving State with a statement of the reasons therefor.

Article 9

Nothing in this Convention shall affect in any way the rules of international law pertaining to the competence of States to exercise investigative or enforcement jurisdiction on board ships not flying their flag.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is found shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 3 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided for such proceedings by the law of the State in the territory of which he is present.

Article 11

1. The offences set forth in article 3 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 3. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State Party.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 3 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 3 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in a place within the jurisdiction of the State Party requesting extradition.

5. A State Party which receives more than one request for extradition from States which have established jurisdiction in accordance with article 6 and which decides not to prosecute shall, in selecting the State to which the offender or alleged offender is to be extradited, pay due regard to the interests and responsibilities of the State Party whose flag the ship was flying at the time of the commission of the offence.

6. In considering a request for the extradition of an alleged offender pursuant to this Convention, the requested State shall pay due regard to whether his rights as set forth in article 7, paragraph 3, can be effected in the requesting State.

7. With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

1. State Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 3, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties on mutual assistance that may exist between them. In the absence of such treaties, States Parties shall afford each other assistance in accordance with their national law.

Article 13

1. States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 3, particularly by:

(a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories;

(b) exchanging information in accordance with their national law, and co-ordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences set forth in article 3.

2. When, due to the commission of an offence set forth in article 3, the passage of a ship has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the ship or passengers or crew are present shall be bound to exercise all possible efforts to avoid a ship, its passengers, crew or cargo being unduly detained or delayed.

Article 14

Any State Party having reason to believe that an offence set forth in article 3 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish as promptly as possible any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States having established jurisdiction in accordance with article 6.

Article 15

1. Each State Party shall, in accordance with its national law, provide to the Secretary-General, as promptly as possible, any relevant information in its possession concerning:

(a) the circumstances of the offence;

(b) the action taken pursuant to article 13, paragraph 2;

(c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

2. The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General.

3. The information transmitted in accordance with paragraphs 1 and 2 shall be communicated by the Secretary-General to all States Parties, to Members of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Organization"), to the other States concerned, and to the appropriate international intergovernmental organizations.

Article 16

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by any or all of the provisions of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by those provisions with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may, at any time, withdraw that reservation by notification to the Secretary-General.

Article 17

1. This Convention shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 by States participating in the International Conference on the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation and at the Headquarters of the Organization by all States from 14 March 1988 to 9 March 1989. It shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Convention by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

Article 18

1. This Convention shall enter into force ninety days following the date on which fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

Article 19

1. This Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

Article 20

1. A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.

3. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Article 21

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
 - (a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:
 - (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;
 - (ii) the date of the entry into force of this Convention;
 - (iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;
 - (iv) the receipt of any declaration or notification made under this Convention;
 - (b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.
3. As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 22

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.

KONVENCIJA O SUZBIJANJU PROTUPRAVNIH ČINA USMJERENIH PROTIV SIGURNOSTI POMORSKE PLOVIDBE

Države stranke ove Konvencije,

IMAJUĆI U VIDU svrhe i principe Povelje Ujedinjenih naroda za očuvanje međunarodnog mira i sigurnosti te unapređenje prijateljskih odnosa i suradnje među državama,

PRIZNAVAJUĆI posebno da svatko ima pravo na život, slobodu i osobnu sigurnost, kako je utvrđeno Općom deklaracijom o ljudskim pravima i Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima,

DUBOKO ZABRINUTE zbog porasta terorizma u svijetu u svim njegovim oblicima, čime se ugrožavaju ili uzimaju nevini ljudski životi, ugrožavaju osnovne slobode i ozbiljno oštećuje dostojanstvo ljudskih bića,

SMATRAJUĆI da se protupravnim činima protiv sigurnosti pomorske plovidbe ugrožava sigurnost osoba i imovine, ozbiljno utječe na pružanje pomorskih usluga i slabi povjerenje ljudi u svijetu u sigurnost pomorske plovidbe,

SMATRAJUĆI da pojava takvih čina izaziva ozbiljnu zabrinutost međunarodne zajednice u cjelini.

UVJERENE u hitnu potrebu razvijanja međunarodne suradnje među državama u stvaranju i provođenju djelotvornih mjera za sprečavanje svih protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe kao i progona i kažnjavanja njihovih počinitelja,

PODSJEĆAJUĆI na rezoluciju 40/61 Opće skupštine Ujedinjenih naroda od 9. prosinca 1985. godine, u kojoj se, *inter alia*, «požuruju sve države, samostalno i u suradnji s drugim državama, isto kao i odnosna tijela Ujedinjenih naroda da doprinesu uspješnom otklanjanju uzroka međunarodnog terorizma i da posebnu pažnju posvete svim situacijama, uključujući kolonijalizam, rasizam i situacije koje povlače za sobom masovno i flagrantno kršenje ljudskih prava i osnovnih sloboda te takvih koje uključuju stranu okupaciju, što bi moglo izazvati međunarodni terorizam i ugroziti međunarodni mir i sigurnost»,

PODSJEĆAJUĆI DALJE da rezolucija 40/61 «nesumnjivo osuđuje kao kriminal, sve čine, metode i praksu terorizma bilo gdje i od bilo koga počinjenog, uključujući i one koji ugrožavaju prijateljske odnose među državama i njihovu sigurnost»,

PODSJEĆAJUĆI TAKOĐER na rezoluciju 40/61, kojom Međunarodna pomorska organizacija poziva da «prouči problem terorizma na brodovima i protiv brodova radi davanja preporuka o odgovarajućim mjerama»,

IMAJUĆI U VIDU rezoluciju A.584 (14) od 20. studenog 1985. godine Skupštine Međunarodne pomorske organizacije, kojom je zatražena razrada mjera za suzbijanje protupravnih čina uperenih protiv sigurnosti brodova, posade i putnika na njima,

UZIMAJUĆI NA ZNANJE da čini posade koji su dio normalne discipline na brodu ne ulaze u opseg ove Konvencije,

POTVRĐUJUĆI potrebu za praćenjem pravila i standarda koji se odnose na sprečavanje i kontrolu protupravnih čina usmjerenih protiv broda i osoba na njemu, u cilju njihovog osuvremenja prema potrebi i u tom cilju primajući sa zadovoljstvom na znanje Mjere suzbijanja protupravnih čina uperenih protiv putnika i posade na brodu koje je preporučio Odbor za sigurnost na moru Međunarodne pomorske organizacije

POTVRĐUJUĆI DALJE da se na pitanja koja nisu uređena ovom Konvencijom i dalje primjenjuju pravila i načela općeg međunarodnog prava,

UVAŽAVAJUĆI potrebu svih država da se u borbi protiv protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe strogo pridržavaju pravila i načela općeg međunarodnog prava.

SPORAZUMJELE SU SE kako slijedi:

Članak 1.

Za potrebe ove Konvencije «brod» označava svako plovilo koje nije stalno pričvršćeno za morsko dno, uključujući i plovila s dinamičkim uzgonskim pogonom, podvodna plovila i plutajuće naprave.

Članak 2.

1. Ova se Konvencija ne primjenjuje na:

- (a) ratni brod; ili
- (b) brod u vlasništvu države ili pod njezinim upravljanjem kada se koristi kao pomoćni ratni brod, za carinske ili policijske potrebe; ili
- (c) brod koji je povučen iz plovidbe ili rasporemljen.

2. Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na imunitet ratnih brodova i drugih državnih brodova kada se koriste u ne trgovačke svrhe.

Članak 3.

1. Svaka osoba čini kazneno djelo ako protupravno i s namjerom:

- (a) silom ili prijetnjom sile, ili bilo kojim drugim oblikom zastrašivanja zauzme brod ili uspostavi kontrolu nad njim; ili
- (b) izvrši čin nasilja protiv osobe na brodu, ako takav čin može ugroziti sigurnu plovidbu broda; ili
- (c) uništi brod ili prouzroči štetu na brodu ili njegovu teretu, čime se može ugroziti sigurna plovidba broda; ili
- (d) postavi ili omogući bilo kakvim sredstvima postavljanje na brod uređaja ili stvari kojima se može razoriti brod ili izazvati šteta na brodu ili njegovu teretu, a što ugrožava ili bi moglo ugroziti sigurnu plovidbu broda; ili
- (e) uništi ili ozbiljno ošteti pomorske navigacijske uređaje ili ozbiljno poremeti njihov rad, ako se takvim činom može ugroziti sigurna plovidba broda; ili
- (f) daje obavijesti ili podatke za koje zna da su lažni ugrožavajući time sigurnu plovidbu broda; ili
- (g) tjelesno ozlijedi ili liši života neku osobu prilikom počinjenja ili pokušaja počinjenja nekoga kaznenog djela navedenog u točki (a) do (f).

2. Kazneno djelo čini i svaka ona osoba:

- (a) koja pokuša izvršiti bilo koje od djela navedenih u stavku 1; ili
- (b) koja potiče na izvršavanje bilo kojeg od kaznenih djela navedenih u stavku 1, izvršenih od bilo koje osobe ili je sudionik s osobom koja je takvo kazneno djelo izvršila; ili
- (c) koja prijeti, s ucjenom ili bez nje, kako je to određeno po nacionalnom zakonodavstvu, prinudivši fizičku ili pravnu osobu na neko činjenje ili nečinjenje radi počinjenja bilo kojeg od kaznenih djela navedenih u stavku 1, točki (b), (c) i (e), ako se takvom prijetnjom može ugroziti sigurnost plovidbe broda.

Članak 4.

1. Ova se Konvencija primjenjuje kada brod plovi ili kada njegov plovidbeni red uključuje plovidbu u, preko ili iz voda koje se nalaze izvan vanjske granice teritorijalnog mora pojedine države ili bočnih granica njezina teritorijalnog mora sa susjednim državama.

2. Konvencija će se primjenjivati i onda kada se ne radi o situacijama navedenim u stavku 1. ovog članka ako se na državnom području države stranke na koju se odnosi stavak 1. nalazi počinitelj odnosno pretpostavljeni počinitelj kaznenog djela.

Članak 5.

Svaka će država stranka za kaznena djela navedena u članku 3. propisati odgovarajuće kazne vodeći računa o opasnosti i težini tih kaznenih djela.

Članak 6.

1. Svaka će država stranka poduzeti mjere neophodne za uspostavljanje svoje sudbenosti nad kaznenim djelima navedenim u članku 3. kad su učinjena:

(a) na brodu ili protiv broda koji plovi pod zastavom te države u vrijeme počinjenja kaznenog djela; ili

(b) na državnom području te države uključujući i njezino teritorijalno more; ili

(c) od državljana te države.

2. Država stranka može također uspostaviti svoju sudbenost nad takvim kaznenim djelom;

(a) ako je počinjeno od osobe bez državljanstva koja ima uobičajeno prebivalište u toj državi; ili

(b) ako je prilikom njegova počinjenja građanin te države uhvaćen, ugrožen, tjelesno ozlijeđen ili lišen života; ili

(c) ako je učinjeno u namjeri da se ta država prisili na počinjenje ili nepočinjenje nekog čina.

3. Svaka država stranka koja je uspostavila sudbenost navedenu u stavku 2. dužna je to priopćiti Glavnom tajniku Međunarodne pomorske organizacije (u daljnjem tekstu: Glavni tajnik). Ako takva država stranka kasnije opozove sudbenost, dužna je to priopćiti Glavnom tajniku.

4. Svaka država stranka mora poduzeti sve mjere neophodne za uspostavljanje vlastite sudbenosti nad kaznenim djelima navedenim u članku 3. u slučajevima kada se pretpostavljeni počinitelj nalazi na njezinu državnom području i ne izručuje ga niti jednoj državi stranci koja je uspostavila sudbenost u skladu sa stavkom 1. i 2. ovog članka.

5. Ova Konvencija ne isključuje kaznenopravnu sudbenost utemeljenu na nacionalnom zakonodavstvu.

Članak 7.

1. Svaka država stranka na čijem se državnom području nalazi počinitelj ili pretpostavljeni počinitelj, kad se uvjeri da okolnosti to opravdavaju, a u skladu sa svojim pravom, lišit će ga slobode ili će poduzeti mjere za osiguranje njegova prisustva onoliko dugo koliko je neophodno za provođenje pokrenutog kaznenog postupka ili postupka za izručenje.

2. Takva država dužna je odmah provesti prethodni postupak za utvrđivanje činjenica u skladu sa svojim propisima.

3. Svaka osoba prema kojoj su poduzete mjere iz stavka 1. ovog članka ima pravo na:

(a) komuniciranje, bez odlaganja, s najbližim ovlaštenim predstavnikom države čiji je državljanin ili koja je na drugi način ovlaštena da uspostavi takvu komunikaciju, ili, ako je osoba bez državljanstva, one države na čijem državnom području ima stalno prebivalište;

(b) posjete predstavnika te države.

4. Prava navedena u stavku 3. ostvarivat će se u skladu sa zakonima i drugim propisima države na čijem se državnom području nalazi počinitelj odnosno pretpostavljeni počinitelj uz uvjet da spomenuti zakoni i drugi propisi omogućavaju ostvarivanje svrhe predviđene pravima u stavku 3.

5. Kada država stranka, u smislu ovog članka, liši slobode neku osobu, dužna je odmah obavijestiti države koje su uspostavile sudbenost u skladu sa člankom 6. stavkom 1. i, ako smatra potrebnim, svaku drugu zainteresiranu državu o činjenici da je takva osoba lišena slobode te okolnostima koje opravdavaju njezino zadržavanje.

Država koja je u smislu stavka 2. ovog članka pokrenula prethodni postupak za utvrđivanje činjenica obavijestit će bez odlaganja spomenute države o svojim nalazima te o tome namjerava li primijeniti svoju sudbenost.

Članak 8.

1. Zapovjednik broda države stranke («države zastave») može predati vlastima bilo koje druge države stranke («država primateljica») svaku osobu za koju postoji opravdana sumnja da je počinila jedno od kaznenih djela navedenih u članku 3.

2. Država zastave odredit će da zapovjednik njezina broda koji na brodu drži osobu koju ima namjeru predati u skladu sa stavkom 1. obvezan, ako je moguće prije ulaska u teritorijalno more države primateljice, a ako ne, kad god bude moguće, najaviti vlastima države primateljice svoju namjeru o predaji takve osobe i razloge za to.

3. Država primateljica dužna je prihvatiti takvu predaju, izuzev ako utvrdi da se Konvencija ne primjenjuje na čine zbog kojih se predaja vrši, i postupat će u skladu s

odredbama članka 7. Svako odbijanje prihvaćanja mora biti popraćeno izjavom o razlozima odbijanja.

4. Država zastave obvezat će zapovjednika svojega broda na dostavljanje dokaza kojima raspolaže tijelima države primateljice, a koji se odnose na pretpostavljenog počinitelja.

5. Država primateljica koja je prihvatila predaju osobe u smislu članka 3. može naknadno tražiti od države zastave da prihvati predaju te osobe. Država zastave će razmotriti svaki takav zahtjev, te ako ga prihvati, postupit će u skladu s člankom 7.

Ako država zastave odbije zahtjev, dužna je državi primateljici dostaviti očitovanje s objašnjenjem.

Članak 9.

Ništa u ovoj Konvenciji neće se tumačiti tako da na bilo koji način utječe na pravila međunarodnog prava koja se odnose na ovlasti država u višenju istražne ili prisilne sudbenosti nad brodovima koji ne plove pod njihovim zastavama.

Članak 10.

1. Država stranka na čijem je državnom području počinitelj ili pretpostavljeni počinitelj uhvaćen, u slučajevima kada se primjenjuje članak 6, obavezna je, ako ga ne izruči, da bez ikakvog izuzetaka i neovisno od toga da li je kazneno djelo izvršeno na njezinu državnom području, proslijedi slučaj bez odlaganja svojim nadležnim tijelima radi kaznenog progona po postupovnom pravu te države. Ta tijela donose svoju odluku na isti način kao i u svakom drugom slučaju teže prirode, po pravu te države.

2. Svakoj osobi protiv koje se vodi postupak u vezi s bilo kojim kaznenim djelom navedenim u članku 3. zagarantiran je pravedan tretman u svim dijelovima postupka, uključujući i sva prava i jamstva predviđena za takve postupke pravom države na čijem se državnom području osoba nalazi.

Članak 11.

1. Kaznena djela navedena u članku 3, kao kaznena djela koja podliježu izručenju, smatraju se uključenim u svaki sporazum o izručenju koji postoji između bilo kojih država stranaka. Države stranke su obvezne uvrstiti takva kaznena djela koja podliježu izručenju u svaki ugovor o izručenju koji budu međusobno sklapale.

2. Ako država stranka koja izručenje uvjetuje postojanjem ugovora primi zahtjev za izručenje od države stranke s kojom nema ugovor o izručenju, država stranka kojoj je zahtjev upućen može, po vlastitom izboru, smatrati ovu Konvenciju pravnom osnovom za izručenje u pogledu kaznenih djela navedenih u članku 3. Izručenje podliježe i drugim uvjetima predviđenim zakonom države stranke kojoj je zahtjev upućen.

3. Države stranke koje ne uvjetuju izručenje postojanjem ugovora o izručenju priznavat će kaznena djela navedena u članku 3. kao kaznena djela koja podliježu izručenju ovisno o uvjetima predviđenim zakonom zemlje kojoj je zahtjev upućen.

4. Ako to okolnosti zahtijevaju, kaznena djela navedena u članku 3. smatrat će se, za svrhu izručenja između država stranaka, kao da su izvršena ne samo u mjestu unutar sudbenosti države stranke koja izručenje traži.

5. Država stranka koja primi više od jednog zahtjeva za izručenje od država koje su uspostavile svoju sudbenost prema članku 7, a koje su odustale od kaznenog progona, pri izboru države kojoj je počinitelj ili pretpostavljeni počinitelj treba izručiti vodit će računa o interesima i odgovornosti države stranke pod čijom je zastavom brod plovio u vrijeme počinjenja kaznenog djela.

6. Prilikom razmatranja zahtjeva za izručenje pretpostavljenog počinitelja prema ovoj Konvenciji, država stranka kojoj je zahtjev stavljen ocijenit će jesu li njegova prava navedena u članku 7. stavku 3. ostvariva u državi koja je postavila zahtjev.

7. Odredbe svih ugovora i sporazuma o izručenju koji se primjenjuju između država stranaka koje su u suprotnosti s odredbama Konvencije s obzirom na kaznena djela kako su određena ovom Konvencijom preinačuju se u skladu s odredbama Konvencije.

Članak 12.

1. Države stranke pružat će jedna drugoj pomoć u najvećoj mjeri kad se radi o kaznenim postupcima pokrenutim u vezi kaznenih djela navedenih u članku 3, uključujući i dostavljanje dokaza neophodnih za postupak.

2. Države stranke izvršavat će svoje obveze iz stavka 1. u skladu sa svim sporazumima o međusobnoj pravnoj pomoći koji među njima mogu postojati. U nedostatku takvih sporazuma, države stranke pružit će jedna drugoj pomoć u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 13.

1. Države stranke surađivat će u suzbijanju kaznenih djela navedenih u članku 3, i to osobito:

(a) poduzimanjem svih prikladnih mjera radi suzbijanja pripremnih radnji na svom državnom području za počinjenje takvih kaznenih djela unutar ili izvan svoga državnog područja;

(b) razmjenom informacija u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i koordinacijom upravnih i drugih odgovarajućih mjera koje se poduzimaju radi suzbijanja počinjenja kaznenih djela navedenih u članku 3.

2. Kada je putovanje broda, uslijed izvršenog kaznenog djela iz članka 3, odloženo ili prekinuto, svaka država stranka na čijem se državnom području nalazi brod, putnici ili posada dužna je sve učiniti radi sprečavanja neopravdanog zaustavljanja ili zadržavanja broda, njegovih putnika, posade ili tereta.

Članak 14.

Svaka država stranka koja s razlogom vjeruje da će neko od kaznenih djela iz članka 3. biti izvršeno dostavit će što je prije moguće, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, onim državama za koje vjeruje da će uspostaviti svoju sudbenost prema članku 6. sve bitne obavijesti koje posjeduje.

Članak 15.

1. Svaka će država stranka u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom pružiti što je moguće prije Glavnom tajniku sve bitne podatke koje posjeduje o :

(a) okolnostima kaznenog djela;

(b) mjerama poduzetim u skladu sa člankom 13. stavkom 2.;

(c) mjerama poduzetim prema počinitelju ili pretpostavljenom počinitelju kaznenog djela, a napose o rezultatima postupka za izručenje ili drugih zakonskih postupaka.

2. Država stranka u kojoj je bilo poduzeto kazneno progone protiv pretpostavljenog počinitelja izvijestit će Glavnog tajnika, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, o konačnom ishodu postupka.

3. Glavni će tajnik upoznati sve države stranke, članice Međunarodne pomorske organizacije (u daljnjem tekstu «Organizacija»), ostale zainteresirane države i odgovarajuće međuvladine i međunarodne organizacije s informacijama prikupljenim u smislu stavka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 16.

1. Svaki spor između dvije ili više država stranaka oko tumačenja ili primjene ove Konvencije koji se ne može riješiti putem pregovora u nekom razumnom roku bit će na zahtjev jedne od njih podvrgnut arbitražnom postupku. Ako se u roku od šest mjeseci od datuma zahtjeva za pokretanje arbitražnog postupka stranke ne slože oko organizacije arbitraže, svaka strana u sporu može spor iznijeti pred Međunarodni sud u skladu sa Statutom suda.

2. Svaka država, može prilikom potpisivanja ili ratifikacije, prihvata ili odobrenja Konvencije ili pristupanja Konvenciji izjaviti da se ne smatra vezanom po stavku 1. u cijelosti ili dijelom.

3. Država koja je stavila rezervu u smislu stavka 2. može je povući u svako doba uz obavijest glavnom tajniku.

Članak 17.

1. Ova će Konvencija biti otvorena za potpisivanje državama sudionicima Međunarodne konferencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe u Rimu dana 10. ožujka 1988. godine, a za ostale države u sjedištu Organizacije od 14. ožujka 1988. do 9. ožujka 1989. godine. Nakon toga ostaje otvorena za pristupanje.

2. Države mogu izraziti svoj pristanak da budu vezane Konvencijom:

(a) potpisivanjem bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja; ili

(b) potpisivanjem uz rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja i polaganjem isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju; ili

(c) pristupanjem.

3. Ratifikacija, prihvata, odobrenje ili pristupanje obavljaju se polaganjem toga isprave kod Glavnog tajnika.

Članak 18.

1. Ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana nakon što ju je petnaest država ili potpisalo bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja, ili položilo ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju.

2. Za svaku državu koja položi ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju Konvenciji poslije njezina stupanja na snagu Konvencija stupa na snagu devedesetog dana poslije datuma njihova polaganja.

Članak 19.

1. Svaka država stranka može otkazati ovu Konvenciju u bilo koje vrijeme nakon proteka godine dana od njezina stupanja na snagu za tu državu.

2. Otkaz proizvodi učinak polaganjem isprave o otkazu kod glavnog tajnika.

3. Otkaz proizvodi učinak nakon isteka jedne godine, ili dulje ako je u ispravi o otkazu predviđeno, od dana kada je glavni tajnik primio ispravu o otkazu.

Članak 20.

1. Organizacija može sazvati konferenciju za reviziju ili izmjenu i dopunu ove Konvencije.

2. Glavni će tajnik sazvati konferenciju država stranaka za reviziju ili izmjenu i dopunu ove Konvencije na zahtjev jedne trećine država stranaka ili deset država stranaka, već prema tome koji broj bude veći.

3. Svaka isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju koji je položen nakon stupanja na snagu neke izmjene i dopune Konvencije smatrat će se da se odnosi na Konvenciju u cjelini s izmjenama i dopunama.

Članak 21.

1. Ova Konvencija bit će pohranjena kod Glavnog tajnika.

2. Glavni tajnik će:

(a) obavijestiti sve države koje su Konvenciju potpisale ili su joj pristupile i sve članice Organizacije o:

(i) datumu svakog novog potpisa ili polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;

(ii) datumu stupanja na snagu ove Konvencije;

(iii) polaganju svake isprave o otkazu ove Konvencije, i to s datumom od kad je primljen i od kada proizvodi učinak;

(iv) primitku svake obavijesti ili izjave dane po ovoj Konvenciji;

(b) dostaviti ovjerene primjerke ove Konvencije svim državama koje su Konvenciju potpisale ili su joj pristupile.

3. Depozitar Konvencije će, nakon njezina stupanja na snagu, ovjereni primjerak dostaviti glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije i objave u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda.

Članak 22.

Ova je Konvencija sastavljena u jednom izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku, od kojih je svaki tekst jednako vjerodostojan.

U POTVRDU TOGA su potpisani, propisno ovlašteni od svojih odnosnih Vlada, potpisali ovu Konvenciju.

SASTAVLJENO U RIMU desetog dana mjeseca ožujka godine tisuću devet stotina osamdeset i osme.

Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

BEING PARTIES to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation,

RECOGNIZING that the reasons for which the Convention was elaborated also apply to fixed platforms located on the continental shelf,

TAKING ACCOUNT of the provisions of that Convention,

AFFIRMING that matters not regulated by this Protocol continue to be governed by the rules and principles of general international law,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

1. The provisions of articles 5 and 7 and of articles 10 to 16 of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation (hereinafter referred to as "the Convention") shall also apply *mutatis mutandis* to the offences set forth in article 2 of this Protocol where such offences are committed on board or against fixed platforms located on the continental shelf.

2. In cases where this Protocol does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State in whose internal waters or territorial sea the fixed platform is located.

3. For the purposes of this Protocol, "fixed platform" means an artificial island, installation or structure permanently attached to the sea-bed for the purpose of exploration or exploitation of resources or for other economic purposes.

Article 2

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:

(a) seizes or exercises control over a fixed platform by force or threat thereof or any other form of intimidation; or

(b) performs an act of violence against a person on board a fixed platform if that act is likely to endanger its safety; or

(c) destroys a fixed platform or causes damage to it which is likely to endanger its safety;
or

(d) places or causes to be placed on a fixed platform, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that fixed platform or likely to endanger its safety;
or

(e) injures or kills any person in connection with the commission or the attempted commission of any of the offences set forth in subparagraphs (a) to (d).

2. Any person also commits an offence if that person:

(a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1; or

(b) abets the commission of any such offences perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence; or

(c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraph 1, subparagraphs (b) and (c), if that threat is likely to endanger the safety of the fixed platform.

Article 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when the offence is committed:

(a) against or on board a fixed platform while it is located on the continental shelf of that State; or

(b) by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State;

(b) during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed;
or

(c) it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.

3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Secretary-General"). If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.

5. This Protocol does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 4

Nothing in this Protocol shall affect in any way the rules of international law pertaining to fixed platforms located on the continental shelf.

Article 5

1. This Protocol shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 and at the Headquarters of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Organization") from 14 March 1988 to 9 March 1989 by any State which has signed the Convention. It shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Protocol by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4. Only a State which has signed the Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or has ratified, accepted, approved or acceded to the Convention may become a Party to this Protocol.

Article 6

1. This Protocol shall enter into force ninety days following the date on which three States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof. However, this Protocol shall not enter into force before the Convention has entered into force.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol after the conditions for entry into force thereof have

been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

Article 7

1. This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Protocol enters into force for that State.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.
3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.
4. A denunciation of the Convention by a State Party shall be deemed to be a denunciation of this Protocol by that Party.

Article 8

1. A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.
2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Protocol for revising or amending the Protocol, at the request of one third of the States Parties, or five States Parties, whichever is the higher figure.
3. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Protocol shall be deemed to apply to the Protocol as amended.

Article 9

1. This Protocol shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
 - (a) inform all States which have signed this Protocol or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:
 - (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;
 - (ii) the date of entry into force of this Protocol;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

(iv) the receipt of any declaration or notification made under this Protocol or under the Convention, concerning this Protocol;

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all States which have signed this Protocol or acceded thereto.

3. As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 10

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

DONE AT ROME this tenth day of March one thousand nine hundred and eighty-eight.

PROTOKOL O SUZBIJANJU PROTUPRAVNIH ČINA USMJERENIH PROTIV SIGURNOSTI PLATFORMI PRIČVRŠĆENIH NA EPIKONTINENTALNOM POJASU

DRŽAVE STRANKE OVOG PROTOKOLA,

BUDUĆI DA SU STRANKE Konvencije o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe,

PRIMJEĆUJUĆI da razlozi zbog kojih je Konvencija donesena postoje i kod platformi pričvršćenih na epikontinentalnom pojasu,

IMAJUĆI U VIDU odredbe te Konvencije,

POTVRĐUJUĆI da se na pitanja koja nisu uređena ovim Protokolom i dalje primjenjuju pravila i načela općeg međunarodnog prava,

SPORAZUMJELE SU SE kako slijedi:

Članak 1.

1. Odredbe članka 5. i 7. te članka 10. do 16. Konvencije o suzbijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe (u daljnjem tekstu «Konvencija») primjenjuju se *mutatis mutandis* i na kaznena djela navedena u članku 2. ovog Protokola, kada su izvršena na ili protiv platformi pričvršćenih na epikontinentalnom pojasu.

2. Protokol se primjenjuje i onda kada se ne radi o slučajevima iz stavka 1, ali je počinitelj ili pretpostavljeni počinitelj uhvaćen na državnom području države stranke različite od države stranke u čijim je unutrašnjim vodama ili teritorijalnom moru smještena pričvršćena platforma.

3. Za potrebe ovog Protokola «pričvršćena platforma» označava umjetni otok, uređaj ili napravu koja je stalno pričvršćena za morsko dno u svrhu istraživanja ili iskorištavanja bogatstva ili u druge privredne svrhe.

Članak 2.

1. Svaka osoba čini kazneno djelo ako protupravno i namjerno;

(a) silom ili prijetnjom sile, ili bilo kojim drugim oblikom zastrašivanja, zauzme pričvršćenu platformu ili nad njom vrši kontrolu; ili

(b) izvrši čin nasilja nad osobama na pričvršćenoj platformi ako takav čin može ugroziti njezinu sigurnost; ili

(c) uništi ili prouzroči štetu na pričvršćenoj platformi koja može ugroziti njezinu sigurnost; ili

(d) postavi ili omogući, bilo kakvim sredstvima, postavljanje uređaja ili stvari na pričvršćenoj platformi, čime se ona može uništiti ili ugroziti njezina sigurnost; ili

(e) tjelesno ozlijedi ili liši života neku osobu prilikom počinjenja ili pokušaja počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u točki (a) do (d).

2. Kazneno djelo čini i svaka osoba koja:

(a) pokuša izvršiti bilo koje kazneno djelo navedeno u stavku 1; ili

(b) potiče na počinjenje bilo kojeg navedenog kaznenog djela izvršenog od strane neke osobe ili je sudionik s osobom koja je takvo kazneno djelo učinila; ili

(c) prijeti, s ucjenom ili bez ucjene, kako je to određeno po nacionalnom zakonodavstvu, prinudivši fizički ili pravnu osobu na činjenje ili nečinjenje radi počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u stavku 1, točka (b) i (c), ako se takvom prijetnjom može ugroziti sigurnost pričvršćene platforme.

Članak 3.

1. Svaka država stranka dužna je poduzeti sve neophodne mjere za uspostavljanje svoje sudbenosti u kaznenim djelima navedenim u članku 2. kada je kazneno djelo izvršeno:

(a) protiv pričvršćene platforme ili na njoj dok se ona nalazi na epikontinentalnom pojasu te države; ili

(b) od strane državljanina te države.

2. Država stranka može isto tako uspostaviti svoju sudbenost nad svakim takvim kaznenim djelom ako je:

(a) izvršeno od osobe bez državljanstva koja ima uobičajeno prebivalište u toj državi;

(b) prilikom njegova počinjenja građanin te države lišen života ili slobode, tjelesno ozlijeđen ili ugrožen; ili

(c) izvršen u pokušaju da se ta država prisili na neko činjenje ili nečinjenje.

3. Svaka država stranka koja je uspostavila sudbenost navedenu u stavku 2. dužna je o tome obavijestiti Glavnog tajnika Međunarodne pomorske organizacije (u daljnjem

tekstu «Glavni tajnik»). Ako takva država stranka kasnije odbije takvu sudbenost, obavijestit će o tome Glavnog tajnika.

4. Svaka država stranka dužna je poduzeti sve neophodne mjere radi uspostavljanja svoje sudbenosti za kaznena djela navedena u stavku 2. kada se pretpostavljeni počinitelj kaznenog djela nalazi na njezinu državnom području i ona ga ne izručuje niti jednoj državi stranci koja je uspostavila svoju sudbenost u smislu stavka 1. i 2. ovog članka.

5. Ovaj Protokol ne isključuje niti jednu kaznenopravnu sudbenost uspostavljenu na osnovi nacionalnog prava.

Članak 4.

Ništa u ovom Protokolu ne može se tumačiti na način da utječe na pravila međunarodnog prava koja se odnose na platforme pričvršćene na epikontinentalnom pojasu.

Članak 5.

1. Ovaj će Protokol biti otvoren za pristupanje u Rimu 10. ožujka 1988. godine i u sjedištu Međunarodne pomorske organizacije (u daljnjem tekstu «Organizacije») od 14. ožujka 1988. do 9. ožujka 1989. godine svim državama koje su potpisale Konvenciju. Nakon toga ostaje otvoren za potpisivanje.

2. Države mogu izraziti svoj pristanak da budu vezane ovim Protokolom:

(a) potpisivanjem bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja; ili

(b) potpisivanjem uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja polaganjem isprave o ratifikaciji, prijehu ili odobrenju; ili

(c) pristupanjem.

3. Ratifikacija, prihvata, odobrenje ili pristupanje obavljaju se polaganjem tog isprave kod Glavnog tajnika.

4. Strankom ovog Protokola može postati samo ona država koja je Konvenciju potpisala bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja ili koja ju je ratificirala, prihvatila ili odobrila ili joj je pristupila.

Članak 6.

1. Ovaj Protokol stupa na snagu devedestog dana od datuma kad su ga tri države ili potpisale bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja, ili su položile isprave o ratifikaciji, prijehu ili pristupanju. Međutim, ovaj Protokol neće stupiti na snagu prije stupanja na snagu Konvencije.

2. Za državu koja ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili o pristupanju ovom Protokolu položi nakon što su se ispunili uvjeti za njegovo stupanje na snagu, ratifikacija, prihvata, odobrenje ili pristupanje proizvodi učinak devedesetog dana od datuma njihova polaganja.

Članak 7.

1. Svaka država stranka može otkazati ovaj Protokol u bilo koje vrijeme nakon proteka godine dana od njegova stupanja na snagu za tu državu.

2. Otkaz proizvodi učinak polaganjem isprave o otkazu kod Glavnog tajnika.

3. Otkaz proizvodi učinak nakon isteka jedne godine, ili dulje ako je u ispravi o otkazu predviđeno, od dana kada je glavni tajnik primio ispravu o otkazu.

4. Otkaz Konvencije od strane države stranke smatrat će se i njezinim otkazom ovog Protokola.

Članak 8.

1. Organizacija može sazvati konferenciju za reviziju ili izmjenu i dopunu ovog Protokola.

2. Glavni će tajnik sazvati konferenciju država stranka ovog Protokola radi revizije ili izmjene i dopune na zahtjev jedan trećine država stranaka li pet država stranaka, već prema tome koji broj bude veći.

3. Svaka isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju koji je položen nakon stupanja na snagu neke izmjene ili dopune ovog Protokola smatrat će se da se primjenjuje na Protokol kako je izmijenjen i dopunjen.

Članak 9.

1. Ovaj će Protokol biti pohranjen kod glavnog tajnika.

2. Glavni tajnik će:

(a) obavijestiti sve države koje su ga potpisale ili su mu pristupile, kao i sve članice Organizacije, o:

(i) datumu svakog novog potpisa ili polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju;

(ii) datumu stupanja Protokola na snagu;

(iii) polaganju isprave o otkazu ovog Protokola s datumom kad je primljen i datumom od kad otkaz proizvodi pravni učinak;

(iv) primitku svake izjave ili obavijesti dane temeljem Protokola ili Konvencije u vezi s Protokolom,

(b) dostaviti ovjerene primjerke ovog Protokola svim državama koje su potpisale ovaj Protokol ili su mu pristupile.

3. Depozitar će, nakon stupanja na snagu Protokola, njegov ovjereni primjerak dostaviti glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije i objave u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda.

Članak 10.

Ovaj je Protokol sastavljen u jednom izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku, od kojih je svaki tekst jedanko vjerodostojan.

U POTVRDU TOGA su potpisani, propisno ovlašteni od svojih odnosnih Vlada, potpisali ovaj Protokol.

SAČINJENO U RIMU desetog dana mjeseca ožujka godine tisućudevetstotinaosamdeset i osme.

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je Ministarstva mora, turizma, prometa i razvitka i Ministarstva unutarnjih poslova.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona, Konvencija i Protokol iz članka 1. ovog Zakona nisu na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavaka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, br.28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

Klasa:011-01/05-01/11
Urbroj: 530-03-05-2
Zagreb, 11. ožujka 2005.

**PREDSJEDNIK
HRVATSKOG SABORA**

Vladimir Šeks

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju potvrđuju se Konvencija o subijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti pomorske plovidbe iz 1988. i Protokol o subijanju protupravnih čina usmjerenih protiv sigurnosti nepokretnih platformi smještenih iznad epikontinentalnog pojasa iz 1988., temeljem odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske, te sukladno članicima 18. i 19. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora («Narodne novine» br. 28/96), iskazuje se formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Konvencijom i Protokolom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

U članku 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Konvencije i Protokola sadržan je tekst Konvencije i Protokola u izvorniku na engleskom i u prijevodu na hrvatski jezik.

U članku 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Konvencije i Protokola propisuje se nadležnost za provođenje odredaba ovog zakona.

U članku 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Konvencije i Protokola utvrđuje se stupanje na snagu predmeten Konvencije i Protokola.

U članku 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Konvencije i Protokola utvrđuje se stupanje na snagu Zakona.

Status SUA Konvencije 1988

Prihvatanje: 10 ožujka 1988

Stupila na snagu: 1 ožujka 1992

Potpisnice:

1. Afghanistan
2. Albania
3. Algeria
4. Argentina
5. Australia
6. Austria
7. Azerbaijan
8. Barbados
9. Belarus
10. Bolivia
11. Bosnia & Herzegovina
12. Botswana
13. Brunei Darussalam
14. Bulgaria
15. Burkina Faso
16. Canada
17. Cape Verde
18. Chile
19. China
20. Costa Rica
21. Cuba
22. Cyprus
23. Denmark
24. Djibouti
25. Dominica
26. Ecuador
27. Egypt
28. El Salvador
29. Equatorial Guinea
30. Estonia
31. Finland
32. France
33. Gambia
34. Germany
35. Ghana
36. Greece
37. Grenada
38. Guyana
39. Hungary
40. Iceland
41. India
42. Ireland
43. Italy
44. Japan
45. Jordan
46. Kazakhstan
47. Kenya
48. Kuwait
49. Latvia
50. Lebanon
51. Liberia
52. Libyan Arab Jamahiriya
53. Liechtenstein
54. Lithuania
55. Mali
56. Malta
57. Marshall Islands
58. Mauritius
59. Mexico
60. Micronesia (Fed. States of)
61. Monaco
62. Morocco
63. Mozambique
64. Myanmar
65. Namibia
66. Netherlands
67. New Zealand
68. Nigeria
69. Norway
70. Oman
71. Pakistan
72. Palau
73. Panama
74. Peru
75. Philippines
76. Poland
77. Portugal
78. Qatar
79. Republic of Korea
80. Romania
81. Russian Federation
82. Saint Kitts and Nevis
83. Saint Lucia
84. St. Vincent & Grenadines
85. Samoa
86. Senegal
87. Serbia&Montenegro
88. Seychelles
89. Singapore
90. Slovakia
91. Slovenia
92. Spain
93. Sri Lanka

94. Sudan
95. Swaziland
96. Sweden
97. Switzerland
98. Syrian Arab Republic
99. Togo
100. Tonga
101. Trinidad & Tobago
102. Tunisia
103. Turkey
104. Turkmenistan
105. Uganda
106. Ukraine
107. United Kingdom
108. United States
109. Uruguay
110. Uzbekistan
111. Vanuatu
112. Viet Nam
113. Yemen

Status SUA Protokola 1988

Prihvaćanje: 10 ožujka 1988

Stupila na snagu: 1 ožujka 1992

Potpisnice:

1. Afghanistan
2. Albania
3. Argentina
4. Australia
5. Austria
6. Azerbajdžan
7. Barbados
8. Belarus
9. Bolivija
10. Bosna i Hercegovina
11. Botswana
12. Brunej Darussalam
13. Bugarska
14. Burkina Faso
15. Kanada
16. Cape Verde
17. Čile
18. Kina
19. Kostarika
20. Kuba
21. Ciprus
22. Danska
23. Džibuti
24. Dominika
25. Ekvador
26. Egipat
27. El Salvador
28. Ekvatorijska Gvineja
29. Estonija
30. Finska
31. Francuska
32. Njemačka
33. Gvineja
34. Grčka
35. Grenada
36. Gvajana
37. Mađarska
38. Island
39. Indija
40. Irska
41. Italija
42. Japan
43. Jordan
44. Kazahstan
45. Kenja
46. Kuwait
47. Latvija
48. Libanon
49. Liberijska Republika
50. Libijska Arabijska Džamahirija
51. Liechtenstein
52. Litvanija
53. Mali
54. Malta
55. Marshallski Otoci
56. Mauricijus
57. Meksiko
58. Monako
59. Maroko
60. Mozambik
61. Mjanmar
62. Nizozemska
63. Novi Zeland
64. Norveška
65. Oman
66. Pakistan
67. Palau
68. Panama
69. Peru
70. Filipini
71. Poljska
72. Portugal
73. Katar
74. Republika Koreja
75. Rumunjska
76. Ruska Federacija
77. Sveti Lucija
78. Sveti Vincent i Grenadine
79. Senegal
80. Sejšeli
81. Slovačka
82. Slovenija
83. Španjolska
84. Sudan
85. Svazijska
86. Švedska
87. Švicarska
88. Sirijska Arabijska Republika
89. Togo
90. Tonga
91. Trinidad i Tobago
92. Tunisija
93. Turska

94. Turkmenistan
95. Ukraine
96. United Kingdom
97. United States
98. Uruguay
99. Uzbekistan
100. Vanuatu
101. Viet Nam
102. Yemen